

Ojczysty - dodaj do ulubionych / Ciekawostki językowe

UMIERAĆ z NUDÓW

OJCZYSTY – DODAJ
DO ULUBIONYCH

Dlaczego mówimy Z NUDÓW, a nie „z nud”? Przecież jest ta NUDA – rodzaju żeńskiego, a końcówka -ów jest właściwa rzeczownikom męskim! Forma NUDÓW to archaizm językowy, zachowany do dzisiaj ślad dawnych wzorców odmiany wyrazów. W czasach, gdy wieszczli nasi wieszczci – a i później jeszcze, bo niemal przez cały XIX w. – końcówka -ów w dopełniaczu liczby mnogiej wykazywała brak przynależności rodzajowej: równie chętnie przyłączano ją do rzeczowników męskich, jak i do rzeczowników żeńskich. U Mickiewicza znajdziemy takie formy, jak: myszów, legendów, imprezów, a nawet wsiów. Po tamtych czasach ostała się nam właśnie forma NUDÓW. Dlaczego ona? Zapewne dlatego, że była to forma najczęściej używana, pojawiająca się w wypowiedzi w zasadzie każdej młodej osóbkę z towarzystwa. Moda na nudzenie się i UMIERANIE z NUDÓW (nieznane u nas przez XVIII w.) przyszła z zachodu, choć samo słowo NUDA to rutenizm. W pierwszej połowie XIX w. po prostu nie wypadało nie UMIERAĆ z NUDÓW – UMIERANIE z NUDÓW było wręcz towarzyską koniecznością. Dopiero wojujący z romantyzmem pozytywizm zmienił nastawienie młodych ludzi, jednak sama forma NUDÓW przetrwała do dziś.